

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB. De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?
Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB
mw. G.W. Nijland-Wevers
Telefoon: 0546-577981
E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?
Mail die dan naar:
secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

*God kwam in Jezus in ons midden
en stak het licht der hoop weer aan;
het licht waarom wij mogen bidden,
het licht dat nooit meer uit zal gaan.*

Deze woorden uit de liederenbundel van het Leger des Heils vertellen ons volgens mij treffend waar het in het kerstfeest om gaat: Het licht dat in de wereld is gekomen, God die mens werd. En we zijn gewend om dat met elkaar te vieren: in de kerk, in het gezin, in de familie. Voor veel mensen is dat hét ultieme feest van het jaar. Een feest van licht, warmte en gezelligheid. Jammer dat we dat nu alleen in beperkte kring kunnen vieren. Maar voor veel mensen is kerst ook juist de tijd van donkerte, kou en eenzaamheid, omdat het verlies zo enorm voelbaar is. Mensen missen elkaar, doordat iemand overleden is, of juist overlijdt tijdens deze dagen.

Het vraagt van mensen in de uitvaartbranche een enorme sensitiviteit om hier mee om te gaan. Je kunt dan nóg meer van betekenis zijn dan anders. Maar dat hoeft ik u niet te vertellen.

*En als eens alle lichten branden
en deze wereld is bevrijd,
dan hoop ik dat ook met mijn handen
gebouwd is aan die nieuwe tijd.
(lied 454 liederenbundel Leger des Heils)*

Ik wens u veel leesplezier als u deze nieuwsbrief doorleest; maar ook hele mooie feestdagen en **onbesmettelijk 2022**.

Afke den Hollander.

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Anderhalve meter bij een uitvaart
- * Heeft u uw UBO s al geregistreerd
- * Limburgse uitvaarten vaker uitgesteld
- * Nederlanders steeds positiever over cremen
- * We zijn niet ingesteld op jonge mensen die overlijden
- * Voortgang Kwartiermakers in de Uitvaartbranche
- * Yvette zet zich in om eenzame begrafenissen minder eenzaam te maken

Toch weer een ietwat andere invulling ...

Op een gelijk moment als vorig jaar ook nu weer opeens nog minder mogelijkheden.

De geplande activiteiten waren al een stuk minder maar nu vallen ook die door de noodgedwongen lockdown maatregelen weg. In het kader van het niet kunnen houden van een Kerstnachtdienst en meer hadden we gelukkig op 3e advent een invulling van de kerkdienst op andere wijze. En zongen we kerstliederen en was er gezelligheid rondom de kerstboom en met de kerstgedachten. We sloten zelfs af met het "Ere zij God". Paar dagen later bleek dus dat het gedaan was met alle activiteiten. We gaan het op afstand beleven, virtueel mee doen met hetgeen wordt aangeboden. Ook dat is mooi maar het zelf actief in je eigen omgeving bezig zijn is toch heel wat anders.

En zo passen we ons allemaal weer aan. De een ervaart dat als zeer belastend maar er zijn ook mensen die het als ontspannend beschouwen. Gewoon geen afspraken, nergens naar toe, lekker ontspannen bezig zijn.

Voor mij ook goed om ontstane achterstanden wat weg te kunnen werken. En natuurlijk ook ontspannen een stukje wandelen hier in de natuur en genieten van de rust en het zicht op en horen van de geluiden van de vele vogels, ganzen, eenden, zwanen en Galloways.

Morgenvroeg naar de Warme Bakker waar we een Kerstpakket hebben geregeld voor de 70 vrijwilligers van de Stichting Leefbaarheid. Samen met enkele andere bestuursleden die pakketten rondbrengen en dus ook wat babbelen met die vrijwilligers. Weer heel fijn om te kunnen en mogen doen! Die vrijwilligers maken het mogelijk dat de Wensauto's ook in deze tijd toch kunnen rijden voor de kwetsbaren onder ons.

En zo blijven we ons aanpassen aan hetgeen zich vaak ad-hoc aandient.

Mijn gedachtekronkel?

Gedachten weer bij bestuurders van onze verenigingen. Sommigen die te maken hebben met hectiek door meer uitvaarten, bij anderen is het gewoon rustig. Bij allen zullen de gedachten uitgaan naar hoe het moet of kan gaan in komend jaar. En samen leven we toe naar het einde van het jaar en begin van het nieuwe jaar.

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Ilikhoven, 20 december 2021).

Uitvaartverzorgers Erica Leeuwis en Henny de Zeeuw in een verzorgingsruimte van het uitvaartcentrum.

Anderhalve meter bij een uitvaart? 'Mensen knikken begrijpend, maar storten daarna toch in elkaars armen'

Uitvaartcentra maken overuren en niet alle nabestaanden volgen de coronaregels even goed. „Soms liegen familieleden dat ze niet besmet zijn, terwijl ze dat wél zijn. Dat neem ik die mensen niet kwalijk, want iedereen wil toch bij de uitvaart van zijn vader of moeder zijn?”

Het is topdrukke bij uitvaartcentra in het hele land en niet alleen vanwege corona. In november overleden 3500 meer mensen dan op basis van het jaargetijde verwacht mag worden. Ook bij Meenhuis en Van der Kraan met vestigingen in onder meer Zwijndrecht en Rotterdam worden meer overledenen binnengebracht dan gebruikelijk. „Van de twaalf mensen die we nu in huis hebben in afwachting van hun uitvaart, is bij drie corona vastgesteld”, zegt uitvaartverzorger Erica Leeuwis uit Hendrik-Ido-Ambacht.

***Vandaag hebben we nog geen nieuwe mensen met corona binnengekregen.
Onze ‘coronakoeling’ is leeg.***

Erica Leeuwis

„Maar vandaag hebben we nog geen nieuwe mensen met corona binnengekregen. Onze ‘coronakoeling’ is leeg”, zegt Leeuwis. Volgens protocol moeten die in het uitvaartcentrum eerst 24 uur in quarantaine, waarna medewerkers hen met beschermende kleding en handschoenen verzorgen. Pas daarna verhuizen ze naar de reguliere koelcel, waar ook mensen liggen bij wie de diagnose niet gesteld is.

En dat zijn er nog altijd veel meer dan mét corona. „Al krijg je in de media vaak het idee dat er alléén maar mensen aan corona overlijden. Dat is niet zo. Maar we horen vaak verhalen van nabestaanden dat mensen met klachten niet naar de huisarts of het ziekenhuis durven, omdat ze denken dat die het tóch al druk hebben met de pandemie.”

„Een vader die al maanden met hoofdpijn rondliep, maar geen actie ondernam en nu overleden is door een hersenbloeding. Of een moeder die een knobbeltje in haar borst voelde, maar niet naar de dokter belde, waardoor de kanker nu helemaal uitgezaaid is. Dát zijn de verhalen die wij te horen krijgen. Heel tragisch.”

De eerste vraag die zij en haar collega Henny de Zeeuw altijd als eerste aan nabestaanden stellen: heeft een overlijden met corona te maken? „Het is heel moeilijk om in de trieste omstandigheden van een overlijden steeds maar over de regels te moeten praten en ik ben daar continu mijn excuses over aan het aanbieden, maar het móet om een veilige, respectvolle en waardige uitvaart mogelijk te maken.”

En toch is het zo goed als onmogelijk om onder moeilijke omstandigheden continu anderhalve meter afstand te bewaren. „Na afloop van een dienst zeg je dat en dan kijken de mensen je begrijpend aan, maar in de koffiekamer storten ze toch in elkaars armen. Je kunt dat menselijke gevoel niet uitschakelen. Dus als mensen op je schouder willen uithuilen, omdat hun beste vriend is overleden, dan laat ik dat toe.”

„Ja, dan zouden we besmet kunnen raken. Maar dat kan in de supermarkt ook. Het kan natuurlijk niet zo zijn dat de hele menselijke maat opzij gezet wordt. In dit vak móet je empathisch zijn, dus waarom wordt voor de uitvaartbranche geen uitzondering gemaakt?”

Ongemakkelijke situaties

Dat laat onverlet dat de coronaregels geregeld voor ongemakkelijke situaties zorgen. „Als we bij iemand thuiskomen voor een gesprek bijvoorbeeld en er zitten tien mensen in een woonkamer, zonder dat die anderhalve meter afstand kunnen houden... Dan zeg ik er voorzichtig iets van. Maar wie ben ik dan om iemand weg te sturen, als de emotie tot hier zit? Die mensen zijn in hun eigen huis.”

En dan zijn er ook nog mensen die niet eerlijk zijn over de vraag of ze besmet zijn. „Daar wordt vaak over gelogen. Dan horen we gaandeweg een gesprek over de uitvaart dat mensen zich verspreken. Het gebeurt ook wel dat je tijdens de dienst mensen hoort zeggen dat ze niet naast die ene oom of tante gaan zitten, omdat die besmet is”, zegt Leeuwis. „Nee, dat neem ik die mensen niet kwalijk. Al zijn er collega’s die dat wel doen. Iedereen wil toch bij de uitvaart van zijn vader of moeder zijn?”

Bron: Brabants Dagblad, 13-12-2021, Sjaak.

Heeft u uw UBO's al geregistreerd?

Voor 27 maart 2022 moeten ook stichtingen en verenigingen die aan de uitvaartbranche zijn gelinkt hun UBO's hebben ingeschreven bij de Kamer van Koophandel.

Niet (tijdig) voldoen aan de inschrijvingsplicht kan leiden tot boetes.

Ultimate Beneficial Owners

UBO staat voor Ultimate Beneficial Owners. UBO's zijn de personen die de uiteindelijk belanghebbenden van een organisatie zijn; denk aan de personen met veel aandelen of stemrecht in de organisatie, of met een groot economisch belang. Of de personen die feitelijk de zeggenschap hebben over een organisatie. Een UBO is dus altijd een mens.

Openbaar register

UBO's moeten dus voor 27 maart 2022 worden ingeschreven in het UBO-register van de Kamer van Koophandel. Dat register is openbaar en op die manier wordt het moeilijker om rechtspersonen te gebruiken voor witwaspraktijken en terrorismefinanciering, zo is de gedachte.

Ook uitvaartorganisaties hebben UBO's

Niet voor alle rechtsvormen is het verplicht om de UBO's in te schrijven, maar voor stichtingen en verenigingen die mogelijk aan een uitvaartbedrijf of in de uitvaartbranche zijn gelinkt, is het verplicht om UBO's in te schrijven.

Ga aan de slag

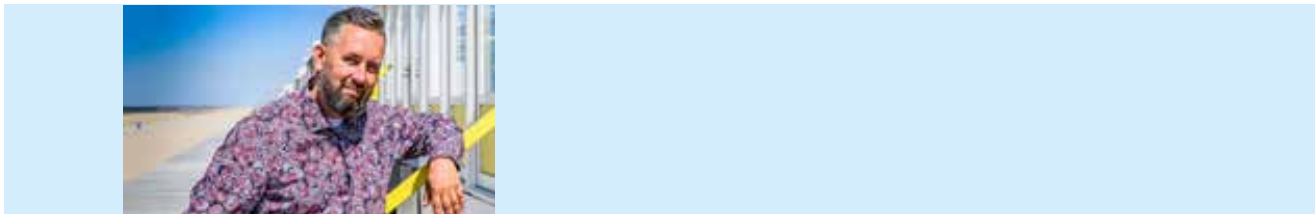

Het is een taak waar u waarschijnlijk niet op zat te wachten: het verzorgen van uitvaarten en de planning daar omheen gaan voor.

Gelukkig heeft de Kamer van Koophandel het registreren van UBO's zo gemakkelijk mogelijk gemaakt.

Een [stappenplan](#) loodst u door de procedure die voor uw vereniging van toepassing is.

“Ik merk dat we niet zijn ingesteld op jonge mensen die komen te overlijden”

Toen hij op zijn vijftiende een uitvaart meemaakte, waar van alles misging, startte voor Richard Hattink een zoektocht, én het startpunt voor zijn levenswerk. Zodra hij kon, begon hij met een bijbaan bij een uitvaartcentrum, vanuit een nieuwsgierigheid wat er achter de schermen plaatsvindt. Inmiddels werkt hij als rouw – en uitvaartspecialist en komt hij bij jonge gezinnen thuis, waar een van de ouders terminaal ziek is. Meerdere keren per maand wordt hij geconfronteerd met de laatste levensfase van jonge ouders én leert hij van hun kinderen.

Dat er zoveel misging tijdens zijn eerste ervaring met een uitvaart was volgens Richard gelukkig een samenloop van omstandigheden. Die ervaring heeft wel iets bij hem aangewakkerd; een willen weten wat er letterlijk achter de schermen gebeurt als er iemand doodgaat. “Het stuk dat niemand kent, behalve de mensen die zich in dit werk begeven. Dan bedoel ik echt die laatste levensfase, maar ook de kwetsbaarheid van mensen die net iemand verloren hebben en hoe je je daar op een professionele manier toe verhoudt, terwijl je zelf soms ook wordt geraakt door hun verhalen.”

Naast zijn bijbaan studeerde hij aan de pabo, waardoor zijn werkgever het een goede idee leek dat hij gesprekken voerde met kinderen over wat er stond te gebeuren of wat er gebeurd was. “Dit waren zulke diepgaande gesprekken; dat is een beetje het thema in mijn levenspad geworden.” Inmiddels begeleidt Richard terminaal zieke ouders vanuit de terminale fase naar de opbouw van het gezin zonder een ouder. Al zijn aandacht gaat naar het gezin en de kinderen, zodat ze alles begrijpen en kunnen doen wat er nodig is in de laatste weken of maanden die ze nog samen hebben.

Hoe ziet je dagelijkse werk eruit?

“Ik begeleid 2 à 3 gezinnen per maand. Ik ben intensief bij ze betrokken. Het begint met het vangen van verhalen van de kinderen die ze al hebben over de dood en sterven om vanuit daar verder te praten. Ik kijk dan ook wat er klopt van die verhalen en wat niet, wat ontbreekt er nog. Daar zit een stukje voorbereiding en educatie bij. Ik werk toe naar het definitieve afscheid. Ik ben veel bij de gezinnen thuis en doe praktisch dingen. Mooi voorbeeld: een dochter van zes jaar. Die zei: als pap straks dood is, wil ik niet alleen maar huilen. Kunnen we ook spekhappen op zijn uitvaart? Ik kijk naar de mogelijkheden en wat ik daarin kan faciliteren. Na de uitvaart werken we aan de opbouwende fase voor het gezin, waarin een gat is gevallen. Het gezin heeft een nieuwe vorm, waarin vader of moeder nog wel meedoet, maar dan wel in een andere vorm. Daarnaast regel ik ook de uitvaart. Het is een totaalpakket, daarom noem ik me geen uitvaartondernemer.”

Een van de grootste onwaarheden is dat kinderen minder weten en begrijpen, omdat ze een kleinere schoenmaat hebben dan volwassenen. We behandelen kinderen als ‘klein’,

terwijl we veel van ze kunnen leren. Wat is jouw ervaring in het werken met kinderen?

“Hoe kleiner het lijf, hoe groter de hersencapaciteit zeg ik altijd. Wat ik vooral van ze leer, is dat zolang zij de vraag stellen, ze het antwoord aankunnen. Als volwassenen willen we graag voor kinderen zorgen. Hierdoor gaan we de waarheid verbloemen en gebruiken we eufemisme om de situatie zo dragelijk mogelijk te maken. Benoem het zoals het is, dus ben zo eerlijk mogelijk. Dat kan soms wat plastisch zijn en hard overkomen naar de buitenwereld toe. Voorbeeld: er is een groot verschil tussen de zin ‘Papa wordt niet meer beter’ en ‘Papa gaat hieraan dood’. Die eerste zin kan betekenen dat papa een griep heeft tot zijn 96ste. Als volwassenen is het normaal om het laatste te zeggen. Dat klopt dus niet en hierdoor wordt het ingewikkeld voor een kind. Papa gaat binnen nu en zes maanden dood, is echt een andere boodschap.”

Waarom vinden we het zo lastig om eerlijk te zijn naar kinderen?

“Deels komt dat vanuit het zorg willen dragen voor. We moeten als ouders goed zorgen. Het komt vanuit een vorm van goed willen doen. Ik merk ook dat het een eigen taboe is vanuit de ouders, ook in gezinnen waar ziekte al langere tijd speelt. Om hardop uit te spreken dat je partner gaat overlijden is voor veel jonge ouders een ding. Daardoor is het lastig om gesprekken te voeren met kinderen. En er is ook de angst, dat de kinderen het niet aankunnen. Ik refereer vaak aan een voorval van een lange tijd geleden. Op de dag van de uitvaart stond de zoon (8) mij met een zakmes op te wachten. Wanneer gaan we de armen en benen van mijn moeder afsnijden, vroeg hij. Er was verteld dat er iets met cremieren en een oven ging gebeuren. In de ochtend had hij in de oven thuis gekeken en geconcludeerd dat mama daar niet in past. Dan zullen die benen en armen eraf moeten. We kunnen dus beter heel eerlijk zijn; vertellen hoe cremieren gaat, hoe zo’n oven eruitziet en hoe het werkt.”

Hoe kijk jij naar de laatste levensfase?

“Ik kom er regelmatig mee in aanraking, maar ik kan me er geen voorstelling van maken. Maar ik vind het een bijna magische fase van het leven, omdat het toch voor veel mensen nog iets onwerkelijks is. Ik tref veel mensen in hun laatste levensfase in de leeftijdscategorie 20 tot 40 jaar. Dat zijn jonge mensen, die vaak al een keer kankerpatiënt zijn geweest. Darmkanker en tumoren is mijn grootste doelgroep.” Daar hebben we als maatschappij veel plaatjes op zitten, dat jonge mensen niet horen te sterven. “Klopt, het hospice is niet ingericht op mensen van eind dertig. Het is meer een soort bejaardenhuis. Ik merk dat we niet zijn ingesteld op jonge mensen die komen te overlijden. We vinden het heel lastig om het daarover te hebben omdat het zogenaamd tegen natuurlijk is en niet zoals het hoort. Je gaat dood als je 80 bent, niet op je dertigste.”

Wat neem je waar in de omgeving van deze jonge gezinnen?

“Ik zie binnen de gezinnen dat vrienden wegvallen, omdat ze niet om kunnen gaan met de situatie. Ze kunnen zich niet voegen in wat er speelt bij deze mensen. En dan uit ingewikkeldheid of verlegenheid trekken ze zich dan maar terug in van plaats te blijven en wellicht de verkeerde dingen te zeggen, wat prima is. Je kan zeggen: ik weet niet wat ik tegen je moet zeggen. Verder kom ik gezinnen tegen die alles tot in de puntjes willen organiseren en gezinnen waarin de vrouw zegt: mijn man heeft nog twee weken, kunnen we elkaar in de tuin ontmoeten. Hij wil het er niet over hebben.”

Ben je anders naar de dood gaan kijken door je werk?

“Ja, wel anders ja, ik vond het voorheen altijd heel spannend en gruwelijk en ik heb leren zien dat het ook heel mooi kan zijn en misschien wel verlichting kan brengen.” Waarom vond je het gruwelijk? “Dat heeft met mijn opvoeding te maken en de beelden en verhalen die je meekrijgt. Ik heb wel mogen ervaren dat die verhalen in dezelfde kast als de sprookjes mogen staan.”

Waarom kan de dood verlichting brengen?

“Als ik een terminaal zieke voor me zie, zeg een man van 38, die al een tijdje ziek is, dan kan het ook verlichtend zijn omdat het lijden daarmee ten einde komt. Ook voor het gezin kan het verlichtend zijn, omdat de zorg wegvalt. Er hoeft niet meer gejongleerd te worden tussen hockey, hospice, zorg en dit en dat nog regelen.”

Wat voor advies zou je ouders willen meegeven over sterven en de dood?

“We mogen een uitvaart met een trouwerij vergelijken. Ga er op dezelfde manier mee om. Het is niet dagelijks, maar laten we erover praten. Maak er een thema van, net zoals seksuele voorlichting ook een thema is. Hoe normaler het is, hoe meer de spanning eraf gaat, en daarmee ook het onbekende. Hierdoor is er minder kans op trauma.”

Die spanning: is die van de volwassenen of van de kinderen?

“Die zit voornamelijk bij ons. De volwassenen maken er een ding van en voor de kinderen die het mee maken is het meestal geen issue. Het hoort erbij. Ze gaan er heel relaxed mee om. Kinderen kunnen het aan. Ja, het heeft een impact, maar een kind kan ook zonder een ouder verder leven.”

Ook daar zitten veel plaatjes en overtuigingen op.

“Dat is ook wat we meekrijgen vanuit de media: hoe het hoort en wat normaal is. Hoe vaak zie je een eenoudergezin ergens in de media voorbijkomen dat niet onmiddellijk het stempel ‘zielig’ heeft? Het fenomeen scheiding was twintig jaar geleden ook taboe. Ondertussen is het normaal geworden en mag iedereen het weten en hebben we het er over. Maar over deze vorm van scheiding praten we niet. Ik wens kinderen toe dat het ook bij dit soort scheidingen daarover mag gaan.”

Hoe kijk je naar je eigen dood?

“Ik ben niet bang voor de dood, maar ik heb wel een voorkeur hoe ik de wereld wil verlaten. Als ik dan mag kiezen, wil ik overgaan door euthanasie, in mijn slaap of door een beetje een goede bloeding. Ik wil geen ellenlang ziekbed.” Komt er nog iets na de dood? “Ik denk het wel, ik weet alleen niet zo goed hoe dat er precies uitziet. Maar ik denk zeker dat er nog meer is. Ik zie bij veel kinderen dat er voor hen in welke vorm dan ook een hiernamaals is.” Dan is er dus ook een hiervoormaals. “Klopt. Dan moet ik denken aan iets wat ik deze week las. Een meisje van een jaar of vier zag een foto van haar overleden oma. Oh, zei ze, die vrouwen ik, dat was vroeger mijn kind.” Als er een hiervooren- en hiernamaals is, dan hebben we dus ervaring met doodgaan. “We kennen het inderdaad, dus er hoeft ook geen angst te zijn. De manier waarop kan angstig zijn, maar niet het feit dat we doodgaan.”

Bron: Nieuws.nl, lifestyle, 29-11-2021, Sjaak.

De laatste vaartocht

Heel wat jaren is Thomas Bijlsma uit Warten actief geweest als drager van een uitvaartvereniging. In die periode hebben vooral kinderen die overleden zijn aan kanker veel indruk op hem gemaakt. De oude praam van zijn opa zet Bijlsma nu in voor uitvaarten. De familie kan dan een laatste vaartocht maken met de overledene. De opbrengst daarvan schenkt hij volledig aan KiKa, de stichting Kinderen Kankervrij.

www.omropfryslan.nl/nieuws/1110230-hea-de-laatste-vaartocht

(Via bovenstaande link mooi illustrerend filmpje te zien, 3 minuten. Sjaak)

Bron: omrop fryslan, 28-11-2021, Sjaak.

Gedachten over inrichting koepelorganisatie Uitvaartbranche.

In 2019 verscheen het 'rapport Heerts' met een inventarisatie naar draagvlak voor de 'beginselen voor kwaliteitsborging en consumentenbescherming' in de uitvaartbranche. Vertegenwoordigers van verschillende branche vertegenwoordigende partijen hebben besloten om Henry Meijdam en Joris Huizinga als Kwartiermakers het draagvlak te laten verkennen om een koepelorganisatie voor de uitvaartbranche in te richten.

Hiervoor hebben zij al vele gesprekken gevoerd met verschillende branche vertegenwoordigers. Om het draagvlak beter te kunnen beoordelen werden in november '21 drie toogdagen georganiseerd. De 3e kon niet doorgaan door de corona-perikelen en is verschoven naar 2e helft januari 2022.

Ook vanuit de FKB zijn wij gesprekspartner in deze ontwikkeling.

Uiteraard moet het resultaat van alle verzamelde informatie nog worden beoordeeld. Wij verwachten de komende maanden hiervan de bevindingen en adviezen ter beoordeling voorgelegd te krijgen en zullen dan in eerste instantie binnen het bestuur een standpunt hieromtrent bepalen.

(2021-12-01, Sjaak).

Limburgse uitvaarten vaker uitgesteld: ‘Wie nu overlijdt, kan pas ver na volgend weekend worden gecremeerd’

Het is niet meer vanzelfsprekend dat iemand binnen zes werkdagen na overlijden wordt begraven of gecremeerd.

De zes werkdagen die tussen overlijden en lijkbezorging moeten liggen, worden in Limburg nauwelijks meer gehaald. Crematoria krijgen de planning niet rond of familie vraagt uitstel omdat nabestaanden in quarantaine zitten.

Uitvaartverzorgers in Limburgers vragen bijna dagelijks noodgedwongen om uitstel van een begrafenis of crematie. „Voorheen gebeurde dat sporadisch, maar nu is dit bij ons eerder regel dan uitzondering”, zegt woordvoerder Naomi Samson van uitvaartorganisatie Monuta. „Met name in Zuid-Limburg slijt de planning helemaal dicht. Iemand binnen zes dagen begraven lukt vaak niet meer.”

Horrorbeeld

Wilfred en Patricia van den Hout, uitvaartverzorgers uit Nuth, deden vorige week zeker twaalf keer een uitstelverzoek bij de gemeente. Vaak voor drie of vier dagen. „Voorheen gebeurde dat slechts een of twee keer per jaar, nu wekelijks”, zegt Patricia van den Hout. „Het is ontzettend druk. Wie nu overlijdt, kan pas ver na volgend weekend worden gecremeerd. We hebben momenteel veertien lichamen in onze koeling, dat is echt heel veel. Ik vind het een horrorbeeld.” In Landgraaf, bij uitvaartverzorger Van Bree, hetzelfde verhaal. Die vroeg de afgelopen twee weken zeker tien keer om uitstel.

Burgemeester

Wie in Nederland overlijdt, moet volgens de wet binnen zes werkdagen worden begraven of gecremeerd. Uitvaartverzorgers kunnen om uitstel bij de gemeente vragen, bijvoorbeeld als een familielid uit het buitenland moet komen. De burgemeester moet de aanvraag goedkeuren. Sinds half oktober is het aantal sterfgevallen in Limburg fors gestegen, van 238 doden in de week van 11 oktober tot 410 overledenen in de week van 22 november.

De overvolle crematoria krijgen door de vele overledenen hun planning niet meer rond. Daarnaast vragen nabestaanden om uitstel omdat zij corona hebben en/of in quarantaine zitten. Volgens Dela-woordvoerder Martijn van Koolwijk is het „elke dag puzzelen” om de termijn van zes dagen te halen. Vooral in Heerlen is het op dit moment druk. „De voornaamste reden die wij zien voor uitstel is quarantaine van nabestaanden. Uitstel van een begrafenis of crematie is dan een oplossing om mensen er toch bij te kunnen laten zijn.”

Bron: De Limburger, 10-12-2021, Sjaak.

Nederlanders steeds positiever over cremen

‘Op de vraag wat er met hun lichaam moet gebeuren na de dood, kiest 57 procent van de Nederlanders voor cremen’

Cremen is voor steeds meer Nederlanders een serieuze optie, en ook gelovigen kiezen vaker dan voorheen crematie boven begraven. Dat blijkt uit onderzoek van Direct Research in opdracht van de Evangelische Omroep en het Nederlands Dagblad.

Meer dan de helft (57%) van de Nederlanders heeft de voorkeur om na zijn overlijden gecremeerd te worden. Eén op de 5 heeft nog niet besloten wat er met zijn lichaam moet gebeuren, en 7 procent geeft zijn lichaam ter beschikking aan de wetenschap.

Wat viel jou vooral op in dit onderzoek?

Hanno Janse, redacteur bij Dit is de dag (EO) en betrokken bij het onderzoek: “Op de vraag wat er met hun lichaam moet gebeuren na de dood, kiest 57 procent van de Nederlanders voor cremen, en 33 procent voor begraven. Bij protestanten kiest 22 procent voor cremen en 69 procent voor begraven.

We hebben ook gevraagd hoe mensen er tien jaar geleden over dachten en dan zie je een duidelijke verschuiving. Tien jaar geleden was 40 procent positief over cremen, nu is dat 49 procent. Toen stond 17 procent negatief tegenover crematie, nu 12 procent. Onder protestanten zie je die verschuiving ook, maar dan in iets mindere mate, net als onder katholieken. Van de protestanten die tien jaar geleden negatief waren over crematie, denkt nu 30 procent – bijna één op de drie – daar positiever over. Opvallend is dus dat cremen populairder wordt, ook onder gelovigen, waarbij katholieken iets vooruitlopen op protestanten.”

Levensovertuiging is niet per se doorslaggevend voor de keuze

Welke redenen gaven mensen aan voor hun keuze?

“Die zijn behoorlijk divers, maar ‘gevoel’ staat bovenaan (52%), gevolgd door de voorkeur van nabestaanden (22%). Wat ik opvallend vind, is dat ‘de ruimte die het lichaam inneemt op aarde’ voor 16 procent van de respondenten meeweegt in hun keuze. Nog eens 15 procent geeft aan dat de kosten een rol spelen. Bij slechts één op de acht Nederlanders – 12 procent – beïnvloedt de levensovertuiging of het geloof hun voorkeur.

Ook bij protestanten staat ‘gevoel’ bovenaan, maar bij hen komt levensovertuiging of geloof op nummer 2. Van de protestanten die aangeven dat hun geloof meeweegt in de keuze voor cremen of begraven (41 procent), kiest 96 procent voor begraven en 3 procent voor cremen.”

Was je verrast door de uitkomsten?

“Zeker in christelijke kring was begraven lange tijd de norm; cremeren werd voorheen toch een beetje als een taboe gezien. Tegelijkertijd merkte ik om me heen wel dat dit iets aan het verschuiven was, en dat zie je in dit onderzoek terug. In die zin ben ik dan ook niet verrast. Wat ik wel opmerkelijk vind, is het feit dat levensovertuiging niet per se doorslaggevend is voor die keuze. Bij gelovigen wel iets meer, maar ook bij hen is die keuze toch vooral gebaseerd op gevoel.”

Is dit onderzoek aanleiding voor een maatschappelijk debat, denk je?

“Misschien wel. Begraven past bij de christelijke traditie. Als dat blijkt aan het veranderen is, wat zegt dat dan? Laat dit iets van secularisering zien? En, onder jongeren is begraven populairder dan onder ouderen. Je zou dus kunnen zeggen: hoe dichterbij de dood komt, hoe populairder cremeren wordt. Dat zijn mooie ingrediënten voor een breder debat.”

Eeuwigheidszondag

Het onderzoek werd uitgevoerd onder ruim 1000 Nederlanders en twee losse groepen – protestant en katholiek – van elk 300 respondenten. Aanleiding voor het onderzoek was eeuwigheidszondag (21 november), de laatste dag van het kerkelijk jaar, waarbij overledenen worden herdacht.

Bron: Visie, 29-11-2021, Sjaak.

Nog-heel-even-Stadsdichter Yvette zet zich in om eenzame begrafenissen minder eenzaam te maken

Schiedam - Yvette Neuschwanger zet zich in om eenzame begrafenissen minder eenzaam te maken: ze gaat een poule van dichters bij elkaar verzamelen. Dat vertelde Yvette in het live televisieprogramma Onder Ogen.

Yvette Neuschwanger is nog een paar dagen de Stadsdichter van Schiedam. Vandaag signeert ze haar bundel 'Rauw met een stads randje' bij het Schiedams Boekhuis. Zaterdag vertelde ze in Onder Ogen dat ze al anderhalf jaar bezig is met het plan voor de uitvaarten.

Wie overlijdt en geen geld nalaat voor een begrafenis, geen familie heeft of als de familie de begrafenis niet kan of wil betalen, wordt 'van gemeentewege' begraven. Want: als niemand zorgdraagt voor een uitvaart, is de burgemeester verantwoordelijk. Deze 'gratis' (betaalt door de gemeente) begrafenissen zijn zeer sober. Yvette wil met een poule van dichters zorgen dat deze uitvaarten minder eenzaam worden door een gedicht voor te dragen. "Afgelopen jaar is het een keer of 12 gebeurd dat er iemand van gemeentewege begraven werd" stelt Yvette

"Iedereen verdient een waardig afscheid" zegt Yvette. Vanaf komend jaar treedt de poule van 'dichters van dienst' in werking. Ze werkt hierin samen met een uitvaartondernemer en wethouder Duncan Ruseler. "Ik mocht dit plan eigenlijk nog niet noemen want officieel gaat het woensdag of donderdag bekend gemaakt worden."

Bron: Schie Online, 05-12-2021, Sjaak.

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeel vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 19-09-2020

Voorzitter:

Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
6116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl

Secretariaat:

mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl

Penningmeester:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Webmaster:

Johnny Gunnewijk, Meidoornstraat 8,
9501 VZ Stadskanaal Tel.: 0599 - 612027
Gunnewijk@gmail.com

Bestuurslid:

Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl

Herman Borgelink, Maatkamp 21
7482 KC Haaksbergen Tel: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

Wij maken u met plezier verder wegwijs in de FKB en uitvaartland!

Regio Noord/Oost:

(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)

Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717

Regio West:

(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel.: 045 - 5272717

